

Skillingsvise om oprøret i 1878

Teksten nedenfor er en såkaldt skillingsvise udgivet i Danmark umiddelbart efter oprøret i 1878. Skillingsviser var en slags "datidens tabloid-presse", og nåede et meget stort publikum.

En sørgelig Ballade

paa 20 Vers

om den gruelige Begivenhed, der har vaaren paa Sant Kroa, hvor de sorte Negerer vilde myrde de hvide Mennesker.

Visen er sørgelig, men næsten sand, den koster mindst 10 Øre eller efter de ærede Velbehageighedens eget Tykke.

Skrevet udi dette Aar.

Gaaer paa den bedrøvelige Melodi "Peter Schütt i Barndomsalder".

1.

Ovre paa den anden Side,
Ovre ved Amerika
Ligger, det vi alle vide,
Negerøen Sant Kroa,
Den en Have kaldes kan,
For det er et dejligt Land.

2.

Paa den lille Ø der boer en
Flok af ganske sorte Mænd,
Hvide folk her findes og, men
Talrigst dog er Negeren
Nylig har der vaaren Kri'
Og den var saa gruelli'.

3.

Hos en hvid Forpagter tjente
Der en Neger som hed Sjang
Tænk en Aften han rendte,
Danse vil han Natten lang,
Dengang han kom hjem igjen,
Var det sent paa Morningsen.

4.

Da de kom med Mælkegrøden
Vilde Fyren ei den ha'
Og han drak kuns bare Fløden,
Resten kunde væk de ta'
Saa han gjorde rædsom Sjøv
Og tilsidst blev Karlen grov.

5.

Fontaine¹ han blev gal i ho'det,
Og saa jog han ham da bort,
Men nu kogte Negerblodet,
Uf for Sjang han var jo fort,
Og han svor: "Jeg hævne vil
Blodig mig for dette Spil."

6.

Sjang drog hen til sine Venner,
Og saa samled han en Flok
Sorte, og kun deres Tænder
hvide var, mærkværdig nok.
De blev enig om at de
Vilde² ud på Røveri.

7.

Saa hen til Fontaine gik de
Og ham ud af Sengen trak,
Dolken frem af Skeden fik de
Og ham midt i hjertet stak,
Brat opgav han saa sin Aand
Løst fra hvert et jordisk Baand.

8.

Rædsomt hyled' Negerskaren
De i Konen vil ha' fat.
Fontaines Kone hun hed Maren,
Flygted i den dunkle Nat,
Begge Smaabørn tog hun med
Til et ensomt Skjulested.

9.

Ud i Sukkermarkens Skygge
Rendte hun med sine Smaa,
Der hun vilde bo og bygge,

¹ Efternavnet på den plantageejer, der blev slået ihjel under oprøret.

² Vilde = gammel stavemåde for ville.

Indtil hjælp hun kunde faa.
O! I her dem alle seer,
Gud veed om de lever mer.

10.
Derpaa Negerne fik hold i
Et Fad med Petroleum
Og paa huset Ild nu stak de,
Styrked sig ved Gammel Rum,
Saa paa Plyndring ud de gik,
Alle hvide Dolken fik.

11.
Og de hele Øen plyndred'
Og de brændte hvert et Hus,
Hvad i Veien stod de søndred'
Hver en Bygning sank i Grus,
Saa de drog til Frederiksted,
Den skul' gaa i Flammer med.

12.
Seer I her hvordan det brænder,
Fader, Moder flygter bort,
barnet hæver sine Hænder
Mod en Neger, der er sort,
Men han flaaer den Smaa uhjel,
Uha! hvor han dog er fæl.

13.
Op til Citadellet drager
hele Skaren nu pa Stand,
Medens luerne de brager,
Myrdes skal den hvide Mand.
Guvernøren³ siger "holdt"
Og paa Standen staar han stolt.

14.
Tænk jer bare nu de vilde
Skyde alle Folk ihjel,
Men tilsidst det gik dem ilde,
De fik Smør alligevel
Dengang Ostermann⁴ trak ud
Paa Herr Guvernørens Bud.

15.

³ Janus August Garde (1823-1893, guvernør 1876-1881). Garde slog ned på oprøret med hård hånd. Hans ageren under oprøret blev kritiseret i Danmark, men blev påskønnet af den eurocaribiske befolkning i Dansk Vestindien .

⁴ Militær leder på den danske side under oprøret.

Han dem ved Plantagen Anna
Hope⁵ mødte alle Mand,
Og han raabte til dem "Manne
Overgiv jer nu paa Stand
Ellers skyder jeg jer ned.
Ja jeg gør min Salighed."

16.

Da de nu ei faldt til Føje,
Men blev ved at gjøre Styr
Trods herr Ostermanses Møie,
Blev han vred og raabte "Fyr",
Da Soldaten fyred løs,
Fælt i Negerne det gjøs.

17.

Og de steiled' overende,
Vælted sig i dereses (sic) Blod,
Ostermann han bød dem vende
Om igen og gjøre Bod
Ellers fik de flere Klin
Og det var sletsinte Grin.

18.

Saa de udlevered Manden,
Der var Skyld i al den Sjøv,
Sjang han slog sig da for Panden
"Det var fælt" saa sa' han flov,
Sjang blev dømt, her seer I ham,
hængt han blev til Spe og Skam.

19.

Nu er Freden funden atter,
Faren den er helt forbi,
Negerenken dog med Datter
Sørger ved de Faldnes Li'
De græ'er stadig immervæk,
Taaren den er sort som Blæk.

20.

Venner lær af denne Vise
Hvordan det i Livet gaaer,
Lykkelig I kan Jer prise,
At I her blandt hvide staaer,
Negere dem har vi vel,
Men de vil inte slaa ihjel.

⁵ Den afrocaribiske milits og den eurocaribiske hær havde et voldsomt sammenstød ved plantagen Anna's Hope. I dag er der rejst et klokketårn på stedet som minde over the Fireburn.